

Voor ons als thuisonderwijsouders is het fijn om te zien dat er in de politiek nagedacht wordt over thuisonderwijs en dat men dit graag in de wet wil verankeren.

Helaas zijn er, na het lezen van het wetsvoorstel, een aantal zaken waar wij ons ernstige zorgen over maken.

Onze eerste indruk is dat dit voorstel geschreven is vanuit angst. Angst voor het onbekende, angst om ergens geen volledige controle over te hebben.

Zoals een ieder weet is angst een slechte raadgever. Waarom niet een voorstel schrijven vanuit vertrouwen. Vertrouwen in de ouders, die thuisonderwijs willen geven omdat zij het beste willen voor hun kind en daar al hun tijd en energie in willen steken. Vertrouwen in het kind, het kind dat van nature wil leren, wil weten, wil groeien en zelfstandig wil worden.

Een wetsvoorstel geschreven vanuit dit vertrouwen zou als uitgangspunt hebben dat het de ouders en het kind met de wet wil ondersteunen en het kind de mogelijkheid wil bieden om ten volle te kunnen leren en groeien, zonder beperkingen, opdat het kind tot volle waskom kan komen. Het wetsvoorstel zoals dat er nu ligt legt vooral beperkingen op.

Thuisonderwijs is wezenlijk anders dan schoolonderwijs. Regelgeving voor thuisonderwijs vraagt daarom een andere benadering. Je doet thuisonderwijs tekort als je het aan dezelfde eisen wil laten voldoen als schoolonderwijs. Daarmee doe je alle voordelen van thuisonderwijs teniet.

Vooraf de volgende punten uit het wetsvoorstel raken ons zeer:

Wij geven ruim vier jaar thuisonderwijs aan onze zoon. Dat doen we samen. Ook mensen om ons heen delen regelmatig hun kennis en expertise met onze zoon. Dat maakt het onderwijs voor hem zeer divers, breed en uitdagend. Deze wet zou dat voor ons onmogelijk maken.

Thuisonderwijs is voor ons allerminst gebonden aan thuis maar vindt overal plaats. Tijdens een wandeling, fietstocht, in een museum, tijdens een buitenlandse reis. Ieder situatie en omgeving biedt nieuwe kansen en leermogelijkheden. Waarom zou je dit willen beperken? Ons onderwijs zou daar erg onder lijden. Thuisonderwijs kan overal, juist ook op (langere) reizen.

Natuurlijk is het belangrijk dat een kind in Nederland goed Nederlands leert maar om dat te bereiken is het helemaal niet nodig om mensen te verplichten het onderwijs in het Nederlands te geven. Soms is leuk lesmateriaal in een andere taal, of spreekt een ouder een andere taal. Het is juist van grote waarde als een kind op jonge leeftijd al meerdere talen spreekt. Het zou ons zeer beperken in de keuze van lesmateriaal.

Wij vinden het als thuisonderwijzers van grote meerwaarde dat we maatwerk kunnen leveren aan ons kind. Wij houden de kerndoelen van het schoolonderwijs in de gaten maar de leerlijn van onze zoon verloopt heel anders dan die van schoolkinderen en ook anders dan die van andere thuisonderwijs kinderen. Ons kind ontwikkelt zich op sommige vlakken

sneller dan anderen en op andere vlakken weer langzamer. Het toetsen van thuisonderwijs kinderen lijkt ons daarom ook zeer onwenselijk. Thuisonderwijs is niet te vergelijken met schoolonderwijs, dus een test levert alleen maar stress op en zegt verder niets over het onderwijs of over het niveau van het kind.

Bezoek aan huis is voor ons echt onaanvaardbaar. Ieder mens heeft recht op bescherming van de persoonlijke sfeer. Een gesprek kan prima op een neutrale locatie.

Thuisonderwijs zou voor iedereen mogelijk moeten zijn ongeacht levensomstandigheden of eerdere schoolgang. Deze beperkingen leiden tot ongelijkheid en dat kan niet de bedoeling zijn.

Samengevat geeft dit wetsvoorstel ons de indruk dat men middels deze wet thuisonderwijs zo veel mogelijk wil ontmoedigen. Zonde want thuisonderwijs is een volwaardige vorm van onderwijs die kinderen de mogelijkheid biedt om zichzelf volledig te ontplooiën en uit te groeien tot volwaardig lid van onze samenleving. Onderzoek wijst uit dat thuisonderwijs kinderen zich minstens net zo goed ontwikkelen als schoolkinderen en dat er geen enkele reden is voor strenge regelgeving.

Daarom verdient deze vorm van onderwijs erkenning en een wet die deze vorm van onderwijs recht doet. Wij zijn er van overtuigd dat als deze wet terug gaat naar de tekentafel en er goed wordt overlegd met specialisten op dit gebied, zoals de NVvTO en Stichting Keurmerk Thuisonderwijs, het mogelijk moet zijn om met een goede werkbare wet te komen.

Met vriendelijke groet,

Martin Dam en Dievertje Brouer.
Thuisonderwijzers
Soest